

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.586/3
VAN 26 MEI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 4 mei 2009 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot vastlegging van de erkenningsvoorwaarden voor een producentenorganisatie en tot algemeen verbindendverklaring voor niet-aangeslotenen van de door een erkende producentenorganisatie vastgestelde regels in de sector visserijproducten", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad van 17 december 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijproducten en producten van de aquacultuur bepaalt in haar artikelen 5 en 6 de erkenningsvoorwaarden voor producentenorganisaties in de betrokken sector. Verordening (EG) nr. 2318/2001 van de Commissie van 29 november 2001 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad met betrekking tot de erkenning van producentenorganisaties en verenigingen van producentenorganisaties in de sector visserij en aquacultuur, bevat hieromtrent nadere regelingen.

Verordening (EG) nr. 696/2008 van de Commissie van 23 juli 2008 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad ten aanzien van de verbindendverklaring voor niet-aangeslotenen van bepaalde door producentenorganisaties in de visserijsector vastgestelde regels, bevat de nadere regeling betreffende de verbindendverklaring van de regels die door de erkende producentenorganisaties worden vastgesteld voor niet-aangeslotenen.

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe aanvullende bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van voormelde verordeningen.

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 3, § 1, 1/ en 4/, van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten. Luidens deze bepalingen kan de Koning (lees: de Vlaamse

.../...

Regering) ten aanzien van de in die wet bedoelde producten alle maatregelen nemen voor de uitvoering van de gemeenschappelijke ordeningen der markten, tot stand gebracht op grond van de artikelen 42 en 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap ¹, alsmede voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden (1/) en de activiteiten van de personen die de onder artikel 3, § 1, 1/, van de wet genoemde handelingen stellen, onderwerpen aan een voorafgaande machtiging of erkenning verleend door de Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij, of door de instelling of de ambtenaar die daartoe is gemachtigd door deze minister (4/).

Luidens artikel 4, eerste lid, van de wet van 28 maart 1975 kan de Koning (lees: de Vlaamse Regering), onverminderd de bepalingen van artikel 3 van die wet, de voorwaarden bepalen waaronder de Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij, representatieve beroepsorganisaties van producenten, kopers en/of van verwerkers van bepaalde producten erkent en regels goedkeurt die deze representatieve beroepsorganisaties inzake de productie en het op de markt brengen van bepaalde producten vaststellen. Deze bepaling biedt eveneens rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

Luidens artikel 5, derde lid, laatste zin, van het ontworpen besluit bepaalt de Vlaamse minister, bevoegd voor de zeevisserij, voor de periode van bindendverklaring, het bedrag van de administratieve kosten voor de bemiddeling door de producentenorganisatie. De artikelen 3, § 1, 1/ en 4/, en 4, eerste lid, van de wet van 28 maart 1975 bieden geen rechtsgrond voor het bepalen van het bedrag van de administratieve kosten voor de bemiddeling door de producentenorganisatie. Artikel 5, derde lid, laatste zin, van het ontworpen besluit dient derhalve te worden weggelaten.

⁽¹⁾ Thans de artikelen 36 en 37 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Het eerste lid van de aanhef dient te worden aangepast gelet op hetgeen werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.
5. Het vierde lid van de aanhef dient te worden vervangen door de loutere vermelding van verordening (EG) nr. 2318/2001 van de Commissie van 29 november 2001.
6. Het vijfde lid van de aanhef bevat een weinig zeggende considerans en dient derhalve te worden weggelaten.

Artikel 3

7. Luidens artikel 3, tweede lid, van het ontwerp dient de beslissing tot weigering van de erkenning als producentenorganisatie met redenen omkleed te zijn.

In zoverre hiermee wordt verwezen naar de formele motivering die wordt opgelegd bij de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is dit tegelijk overbodig en misleidend. Overbodig omdat de formele motiveringsplicht reeds op zich uit de wet van 29 juli 1991 voortvloeit. Misleidend, omdat erdoor ten onrechte de indruk wordt gewekt dat de formele motiveringsverplichting niet bestaat zonder dat zulks uitdrukkelijk wordt voorgeschreven.

Tenzij een verregaandere motiveringsplicht dan die welke voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 wordt beoogd, in welk geval de draagwijdte ervan dient te worden omschreven, dient de vermelding van de verplichting tot formele motivering in de genoemde bepaling te vervallen.

Artikel 4

8. Artikel 4 van het ontwerp is omzeggens een letterlijke overname van artikel 1, lid 1, van verordening (EG) nr. 696/2008.

Overeenkomstig artikel 249, tweede lid, van het EG-Verdrag is een EG-verordening verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Behoudens in gevallen waarin de verordening enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering, betekent die rechtstreekse toepasselijkheid dat geen optreden van de lidstaten vereist is om de bepalingen ervan te integreren in hun interne rechtsorde. Bepalingen van een verordening moeten inzonderheid niet worden omgezet in het interne recht van de lidstaten. Niet alleen is een dergelijke werkwijze overbodig op het normatieve vlak aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien houdt ze het gevaar in dat verwarring ontstaat inzake het rechtskarakter van het in de internrechtelijke regeling opgenomen voorschrift en onder meer over de bevoegdheid van het Hof van Justitie van de EG om kennis te nemen van alle betwistingen in verband met de voorschriften van de verordening.

Het overnemen van bepalingen van een EG-verordening in een internrechtelijke regeling kan dan ook alleen maar worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van eventuele internrechtelijke uitvoeringsmaatregelen, in welk geval een verwijzing naar de betrokken bepaling van de verordening het aangewezen middel zal zijn om de aard van die bepaling herkenbaar te houden.

Eventueel redigere men de bepaling als volgt:

"Voor de toepassing van artikel 1, lid 1, van verordening (EG) nr. 696/2008 van de Commissie van 23 juli 2008 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad ten aanzien van de verbindendverklaring voor niet-aangesloten van bepaalde door producentenorganisaties in de visserijsector vastgestelde regels wordt het gebied ten aanzien waarvan wordt voorgesteld de regels verbindend te verklaren omschreven als de Belgische havens."

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	P. BARRA,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling Wetgeving
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS